OFFICIUM
S. EUSEBII
EPISCOPI, ET MARTYRIS.
SEMIDUPLEX.

DIE XVI. DECEMBRIS.

In festo S. Eusebij Episcopi, & Martyris.

Semiduplex.

Omnia de Communi unius martyris, præter ea, quæ hîc assignantur.

Oratio.

DEus, qui nos beáti Eusébij mártyris tui, atque Pontíficis ánnua solemnitâte lætíficas; concêde propítius, ut cujus natalítia cólimus, de ejúsdem étiam protectiône gaudeâmus. Per Dóminum nostrum.

Fit commemoratio Feriæ Adventus.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iiij.

EUsébius natiône Sardus, Románæ Urbis Lector, pòst Vercellénsis Epíscopus, ad hanc regéndam Ecclésiam mérito est créditus divíno eléctus judício; nam quem numquam antè constitúti electóres cognóverant, pòst hábitis cívibus, simul ut vidérunt, & probavérunt, tantùmque intérfuit, ut probarêtur, quantùm ut viderêtur. Primus in occidéntis pártibus in eádem Ecclésia eósdem Mónachos instítuit esse, quos Cléricos, ut esset in ipsis viris, & contémptus rerum, & accurátio Levitârum Ariánis impietátibus ea tempestâte per Occidéntem longè, latèque tradúctis, advérsus eas viríliter sic dimicâvit, ut ejus invícta fides Libérium Summum Pontíficem ad vitæ solátium erígeret. Quare hic sciens, in ipso fervêre Spíritum Dei, cùm ei significásset, ut penes Imperatôrem unà cum suis legátis patrocínium Fídei susciperet, mox cum illis proféctus est ad Constántium, apud quem enixiùs agens, quidquid legatiône petebâtur, obtínuit, ut Episcopôrum nempè cœtus celebrarêtur.

* ℟. Ho-

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, & custodîvit eum ab inimicis, & à seductóribus tutâvit illum; * Et dedit illi claritâtem ætérnam. ℣. Descendítque cum illo in fóveam: & in vínculis non derelîquit eum. Et dedit.

Lectio v.

COllectum est Mediolâni anno sequénti Concílium ad quod à Constántio invitâtum Eusébium concupitúmque, ac vocâtum à Libérij legátis, tantum abest, ut malignántium Synagôga Arianôrum contra sanctum Athanásium furéntium in suas partes addúceret, ut pótiùs disértè statim ipse declárans, è præséntibus quosdam sibi compértos hæréticâ labe pollútos, Nicænam imò fidem proposúerit iis subscribéndam, ántequam cétera tractaréntur: Quod Ariánis acérbè irátis negántibus, nedum in Athanásium recusâvit ipse subscríbere, quin sancti Dionysij mártyris, qui decéptus ab ipsis subscrípserat, captivâtam simplicitâtem ingeniosíssimè liberâvit; quámobrem illi gráviter indignántes, post multas illátas injúrias, exílio illum mulctárunt: sed sanctus vir excússo púlvere, nec Cæsaris minas véritus, nec enses obstríctos, exílium véluti sui ministérij Officium accêpit, missúsque Scythópolim, famem, sitim, vérbera, divérsaque supplícia perpéssus, pro fide strénuè vitam contémpsit, mortem non métuit, corpus carnificibus trádidit.

℟. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei Dómine, * Et voluntâte labiôrum ejus non fraudásti eum. ℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: posuísti in cápite ejus corônam de lápide pretióso. Et voluntâte.

Lectio vj.

QUanta in eum tunc Arianôrum crudélitas fúerit, ac effrons inverecúndia, osténdunt graves lítteræ plenæ róboris, pietâtis, ac religiônis, quas è Scythópoli scripsit ad Vercellénsem Clerum, & pópulum, aliósque finitimos, è quibus étiam est explorâtum, ipsôrum nec minis, inhumanáque sævitia potuísse umquàm eum deterréri, nec serpentina blanda subtilitâte ad eôrum societâtem perdúci. Hinc in Cappadóciam, postremôque ad superióres Ægypti Thebáïdas præ constántia sua deportâtus, exílij rigóres tulit ad mortem usque Constántij, post quem ad gregem suum revérti permíssus, non priùs redîre vóluit, quàm reparándis fidei jactúris ad Alexandrînam Synodum sese conférret, pòstque médici præstántis instar péragrans Oriéntis províncias in fide infirmos

mos ad íntegram valetúdinem reſtitúeret, eos inſtituens in Eccléſiæ doctrina. Inde ſalubritâte pari digréſſo in Illyricum, tandémque in Itáliam deláto, ad ejus réditum lúgubres veſtes Itália mutâvit, ubi poſtquam Pſalmôrum ómnium expurgátos à ſe commentários Orígenis édidit, Euſebiûque Cæſareénſis, quos vérterat de Græco in Latînum, demùm tot egrégiè factis illúſtris ad immarceſcíbilem glóriæ corônam tantis ærúmnis proméritam ſub Valentiniáno, & Valénte, Vercéllis migrâvit.

℟. Stola jucunditâtis índuit eum Dóminus: * Et corônam pulchritúdinis póſuit ſuper caput ejus. ℣. Cibâvit illum Dóminus pane vitæ & intelléctus: & aqua ſapiéntiæ ſalutâris potâvit illum. Et corônam. Glória Patri. Et corônam.

In Tertio Nocturno, Homilia Sancti Gregorij Papæ in Euangelium. Si quis vult poſt me venîre. ut in Communi unius Martyris ſecundo loco.

℟. viij. Dómine prævenísti.

Miſſa. Sacerdótes Dei. ut in eodem Communi ſecundo loco, & fit commemoratio Feriæ.

SAnctissimus Dominus Noster BENEDICTUS XIII. ad humillimas preces Episcopi, Capituli, & Civium Civitatis Vercellensis benignè indulsit, atque concessit, ut Officium S. Eusebij Episcopi Vercellensis, & Martyris cum Lectionibus secundi Nocturni propriis ab Eminentissimo, & Reverendissimo Domino Cardinali Pipia diligenter revisis, atque correctis die 16. Decembris ab omnibus utriusque sexus Christi fidelibus, qui ad Horas Canonicas tenentur, sub ritu Semiduplici recitare, & Missa respectivè celebrari debeat, & ita in Breviario, & Missali Romano apponi mandavit. Die 7. Julij. 1728.

N. Cardinalis Coscia.

Loco ✠ Sigilli.

N. M. Tedeschi Archiepiscopus Apamenus

Sacræ Rituum Congregat. Secretarius.